

פרוטוקול 114/2
 מישיבת ועדת חכספ"ם
 מיום ד' כ"ח אייר תשי"ז-29.5.57
 בשעה 9.00

חברי הועדה:האזרחים:

י. גורי - היו"ר
 א. בהיר
 י. בדר
 ש. דייץ
 א. הרצפלד
 מ. חזני
 י. ספיר
 י. פורדר
 י. קרגמן

מוזמנים:

שר האוצר ל. אשכול

חשובות שר התעשייה של שאלות חברי הועדה.

דד-הירט:

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.
 בטרם יבוא שר האוצר, ברצוני להביא לידיעת הועדה
 כי אתמול אשננו בוועדת המשנה ערבות לבי"ט החקלאית-מקווה-ישראל.
 אבל בקשנו ממשרד החקלאות להמציא לנו חמר נוסף, והדבר הובטח לנו,
 על בי"ט מבחינה כספית. מבחינות אחרות, כדי שחברי הועדה יוכלו להכיר
 את בי"ט. כאשר יומצא החמר הוא יוכנס לתיקים והחברים יוכלו לעיין בו.

קבלנו מכתב מארגון מגדלי הכותנה, (קורא את המכתב).
 י"ו הם מבקשים לקבל משלחת של ארגון מגדלי הכותנה. תחילה חשבתי
 שנקבל את המשלחת בוועדת המשנה, אבל הואיל וביום שני הבא תשב מליאת הכנסת
 במשך כל היום, וביום השני שלאחריו לא תשבנה ועדות המשנה, כי אנו
 נצא לטיור בחיפה כאורחי חברת החשמל (פרטים על הטיור אמטור בהמשך הישיבה)
 אני אזמין את המשלחת למליאת הועדה ביום ג'.

ש. ד"ר: אני הייתי מציע לעכב בירור ענין זה, עד שמשרד החקלאות יביא הצעה לתשלום פצויים בעבור נזקים אחרים שנגרמו.

היו"ר י. גורי: אין צורך לקשור את שני הדברים. אני מבין שאחרי מציע שאני אכתוב למשרד החקלאות ואבקש חמר על חשלום פצויים לעד נזקים אחרים שנגממו. זה אינו מונע מאחננו לקבל משלחת של מגדלי הכותנה.

אשר לטיור, בוועדת המשנה לעניני החשמל, שבראשותו של מר בהיר, הוברר הצורך לבקר בסוכריר ובחחנת רידינג, סוכס שביום א' בבקר נצא לסוכריר ולחחנת רידינג. ולמחרת היום בשעה 7 בבקר אנו יוצאים לחיפה, נבקר שם ונחזור ישר לשיבת הכנסת.

י. בדר: ומה ביחס לשיבות ועדת הקציב הבטחון?

היו"ר י. גורי: החלטנו לקיים שיבות ועדה זך כיום ד' אחרי ישיבת הכנסת.

קבלנו סכתב משר האוצר בענין החסכס עם פיק"א, סוכיר הועדה כבר הפנה תשומת לב חברי הועדה - ואני חוזר על כך עכשו, כי כל מי שרוצה להעיר הערותיו צריך לעשות זאת עד יום ב', אם עד יום ב' לא נקבל כל הערות, נודיע לשר האוצר שלוועדה אין כל הערות להטכס זה.

ועתה נשמע השובות שר האוצר על שאלות חברי הועדה מהשבוע שעבר, ובמידה והזמן ירשה, אפשר יהיה להציג שאלות נוספות.

שר האוצר ל. אשכול:

אענה החילם על שאלותיו של מר חזני. לשאלתו הראשונה ביחס לאינדכס - אנו מוציאים, מאז אפריל 1957, מליונים רבים (זחושבני שעד עכשו הוצאו כ-10 מליון לירות) - על סובסידיות בכדי למנוע עליה גדולה של האינדכס. כתוצאה מכך יעלה האינדכס ב-10-8 נקודות, ואילולא השקענו סכום זה היינו עומדים בעליה של 20 נקודות. המצרך היקר של העונה הוא הפלפל, והוא עלול לעלות בנקודה או שתי נקודות באינדכס.

אשר לשיכון לעולים מפולין, בכל פעם יש שמועות על תנודות בעליה. לי נדמה שאין יסוד לשמועות אלה. ולפי שעה אנו מניחים שעד סוף השנה יגיעו 100 אלף יהודים.

י. בדר: האם אתה בטוח שאין עכובים טכניים מצדנו?

שר האוצר ל. אשכול:

לא, להפך. בפולין ישנם כאלפים יהודים שיש להם רשיונות נטיעה והם משהים נסיעתם. מכל מקום, עד עכשו לא שמעתי טענות נגדנו. יכול להיות שנשלחים מכתבים מכאן אל היהודים בפולין, שלא ימהרו, אם כי אנו מטפקים עד 3000 דירות בחודש לעולים מפולין. אינני בטוח אם אפשר יהיה להמשיך בקצב כזה במתן הדירות.

אשר לשיכון, הבניה היא בקצב של 2500-3000 דירות, אבל זה אינו מכוסה בשום דבר. וביום מן הימים זה יכול להפסק. 3000 דירות כרוכות בהוצאה של 18-20 מליון לירות, לפי חישוב של 6000 לירות ליחידה, ובאילת - 9000 לירות ליחידה.

אשר לפזור השכון, ראיתי את התכניות ואני מבין שהכוונה היא לבנות 30 אחוז בערים ובמושבות, 50 אחוז באזורי פיתוח ו-20 אחוז בהתיישבות.

בשלוש השנים הבאות, כולל שנה זו, אנו צריכים לחשוב על עליה של רבע מליון יהודים; השנה - 100 אלף ובשנים הבאות 750 אלף בכל שנה. רבע מליון יהודים זקוקים ל-80-70 אלף בתים עם כל האביזרים ואטמקת מים. בבקורי האחרון בדימונה החברר לי שצריך להניח צנורות גדולים יותר למרחקים גדולים יותר. אנו תכננו צנור של 16 צול מפלדה. ואנו עומדים להחליף תכנית זו בצנור בטון 20 צול, כי זהו צנור גדול יותר שיכול להוביל יותר מים והוא יכול להחזיק מעמד עד 15 שנה. נוסף לכך הנחת צנור זה מצריכה יותר עבודה בארץ. הקטע שעד דימונה יעלה 3 מליון לירות והקטע מדימונה ועד מצפה ראון יעלה 3 מליון לירות. לי אין שום כסף למטרה זו. לכן אמרתי: אין מנוס, כשם שלבתיים אין כסף, כך גם לצנור אין כסף, ואז ניקח כסף מהכסף המיועד לבתיים ונניח את הצנור.

בשלוש שנים אלו נצטרך להשקיע קרוב לחצי מליארד לירות. כולנו חייבים לרעוד מפני מציאות זו. אני חושב שהמתקציבים הרגילים שלנו ושל הטוכנות - וכאשר אני אומר הטוכנות, אני אומר זאת רק לשם תפארת המליצה, כי לטוכנות אין כסף - נוכל לגייס 200 מליון לירות. ואז אנו צריכים למצוא מקורות ל-300 מליון לירות נוספים, אם איננו רוצים להרוס לגמרי את תקציב הפיתוח. מה גם שלא את כל תקציב הפיתוח אפשר להפוך לשיכון, כי חלק מתקציב הפיתוח אנו מקבלים בחמרים ובמכונות. אם אגיד שחוך 3 שנים אלו אפשר לגייס על ידי מלוות פנימיים כ-100 מליון לירות זה איננו בלתי אפשרי. ואז כ-200 מליון לירות, שהם 100 מליון דולר, צריך לחפש ממקורות אחרים.

אנו מפעילים לחץ גדול יותר על המקורות של העם האמריקאי - ובכוונה אני אומר העם האמריקאי ולא ממשלת אמריקה - ואני חושב שלא צריך להתיאש, צריך לחשוב שזה בגדר האפשר שחוך 3 שנים נוציא יותר ממקור זה. אהמקורות הקיימים - השלומים, הבונדס, המענק הרגיל וההון הפרטי - צריכים לאפשר לנו לפתח את הקיים. אבל לגבי מאות אלפי העולים החדשים שבאים ועוד יבואו - והמדובר הוא על שיכונם בלבד ולא על פרנסתם - אולי אפשר יהיה ללחוץ יותר על הזרועות שלנו באמריקה; יתכן והבונדס יוכל לגייס עוד 10-5 מליון דולר. שוורץ היה כאן וסיפר לי שהוא מוציא בונדס של 3000 דולר לרכישת בית. אמרתי לו: אם אין לך הרגשה שתצליח למכור בדרך זו 10 אלפים בתים, אל תעשה זאת. אולם אני לא אחנגד אם יכמור רק 5000 בתים כאלה.

דבר שלישי שאנו מנסים לעשותו עכשו הוא - הקמת זרוע פיננסית פרטית לבנייה בארץ. הכוונה היא לכסף מסחרי פרטי באמריקה, ואולי גם באנגליה. ישנם יהודים רבים באמריקה העוסקים בענף הבניה, והם בונים בתים שלא בכספם אלא בכספי חברות בטוח ובכספי המדינה. ספק גדול אם כסף זה יופנה הנה. אבל אני חשבת, שאילו ניתן לנו למצוא 500 יהודים כאלה, שיפרישו מהכנסתם 100 אלף דולר, היינו יכולים לגייס בדרך זו 500 מליון דולר. אין מוצאים יהודים כאלה - זוהי פרשה לחוד.

מכל מקום, הכוונה היא להקים קואופרציה פיננסית לשיכון עולים. לחברה זו ינתנו 100 מליון לירות משכנתאות שיש לנו בארץ ממדרגה ראשונה, משכנתאות המשלמות 98 אחוז. ואנו נקבל מהקואופרציה הזאת מניות רגילות. את ההכנסות מהמשכנתאות נכניס לחברה, ואז יוצר הבסיס, והחברה תקנה מניות בכורה המשלמות דידינדה. נדמה לי שכדאי יהיה לנו לשלם דידינדה של 7 אחוז. כמובן שאחיל ב-6 אחוז, אבל אהיה מוכן לשלם גם 7 אחוז. החברה הזאת תתן הלוואות על פי הצעות ותכניות שהממשלה מציעה לשכון, ואולי ינתן לה החלק הטוב ביותר והבטוח ביותר - הקמת בניינים בבאר שבע ובלכיש. אנו נרצה מהחברה שהיא תתן 60 אחוז מהמשכנתאות.

אני אינני מחוסר תקוה ביחס להצעה זו, כי נראה לי שהגיע הזמן לכך. ואפשר למצוא ברחבי אמריקה מספר אנשים שיהיו מוכנים להשקיע מכספם בעסק זה אם אצטרך לעשות קומפרומיסייה על המסים ומס-הכנסה - אעשה.

אלו הן המחשבות ואלה הם המקורות שמהם אני חושב שאנו מוכרחים להשיג את הכסף הזה. אם לא נשיג - יהיה רע מאד.

אשר לשאלתו השלישית של מר חזני, ביחס לעולי פולין המקבילים 2 לירות עם רדחם מהאניה - זה נכון. אבל כאשר האנשים יורדים מהאניה הם הולכים לאיזה שהוא מקום, או לבייתם של קרובים או למקומות שאנו לוקחים אותם, ובמקומות אלה יש סדור. אנו נותנים 2 לירות לכל נפש וחבילת מזון יבש לכל נפש. וכאשר הוא בא למקום הוא מקבל מצרכים בקרדיט בצרכניה עד שהוא מתחיל לעבוד.

רבותי, אני מיעץ לכולנו שלא להיות יותר מדי רכים עכשו, לא לנכים מכל הסוגים ולא לאחרים. אומרים לי שלפי החוק לנכס שנאצים שהעברנו עכשו, כל אדם יכול לקבל פיצויים. הוא הדין לגבי העולים מפולין. אני יודע מנטיוני שלחלק מהם יש כסף. הבה נניח לזה עכשו, אין הזמן מתאים לכך.

(המשך הישיבה רשמה אד)

לפני-ק רשמה מא.
אד.

שר האוצר ל. אשכול (המשך)

השכל לסדור וארון - לו היה החשכל מהרשת
הארית, הוא היה עולה יותר בזול. נשאלת השאלה אם כדאי גם עכשיו לבצע
זאת, אולי זו בעיה כספית. אני סבור שפעם יהיה אורך לבצע זאת, אבל
גינתייה יש דבריה יותר חיוניים ובעיות יותר דוחקות.

בהזדמנות זו רצוני לציין, שאנו עומדים
המאב קטה וקריטי בעניני החשכל. בתקציב היה סכום של 10 מיליון, ומסתבר
שיש צורך באמצעים יותר גדולים.

א. בהיר: מהו הסכום הדרוש בשביל החשכל?

שר האוצר ל. אשכול: אני חושש להגיד שהסכום מגיע ל- 25 מיליון.
קבעתי ישיבה אחת בנדון.

י. פורדר: האם יש מחשבות למצוא מישהו שיקנה מניות?

שר האוצר ל. אשכול: אני סבור שמפעלי החשכל והמים מוכרחים
להיות בנויים כך שהם יוכלו להוכיח קבל
העולה שהם נושאים עצמם. אז אפשר יהיה לדבר על מניות והתחייבויות.
נשוחח על כך כאשר נדון בהרחבה על בעיית "מקורות" וחברת החשכל. עמדת
ההיה שהחשכל צריך להתנהל כחברה המשלמת פחת, דיבידנדה ורביית, אחרת
לעולם לא נוכל לחפש השקעות בעולה למירות אלו.

מטבחים במפעלי הנגב - אני מסכים עם
חבר-הכנסת חזני שהם צריכים להיות כשרים.

מ. חזני: האם יכול אני להודיע בשם שר האוצר,
שצריך כי המטבחים יהיו כשרים?

שר האוצר ל. אשכול: הענין נדון בממשלה.

חרם ההפקחי לברר את הבעיה של מטבחי
חזונה ליד בחי-הספר. נבדוק זאת.

את בעיית מפעל הקטנועיה בחיפה-צפת-אברר.

פעילות חוק הרבית: חוק זה פועל. לאחר
שהחוק נכנס לתקפו הגיעו שמועות שהבנקים מנסים לעקוף אותו ועושים
פעולות שונות על-ידי העמלות. ביקשתי את נגיד הבנק לברר זאת, והוא
כינס את הבנקים והאגודות השיתופיות והסביר להם, שהענין הוא רציני
ביותר. הוא נתן להם התראה חמורה. ההרגשה היא שחל שינוי בנדון.
מסחר שיחמן ונצטרך להכניס תיקון בחוק בענין העמלה. באוצר קיימת
ועדה לבחינת שעורי הרבית. שעורי הרבית בשוק החפשי ירדו. אינני
יודע אם אפשר לומר שזה נגרם בגלל החוק, או אם אין זה בגלל העובדה
שיש יותר כסף. אולי גם זה השפיע. הזמן עדיין קצר מכדי שנוכל להסיק
מסקנות. פעילותו וביצועו של החוק מתקיימים.

היו"ר י. גורי: אפשר לומר שהרבה מהחששות לא נתאמתו.

שר האוצר ל. אשכול: גם זה מוקדם עדיין להגיד.

ישוביה לאורך קו הנפט - דרושה פעולה
קונצרנית של כל הגורמים שיש להם תקציבים למטרה זו כדי לתקוע
יחדות במשולש הגדול. קשה לדבר היום על-דבר הקלאום והתייטבות באותו
משולש גדול, פרט אולי לאותם מקומות בהם מגלים מים.

לפי שעה יש לנו בערבה שלושה מקומות
עם מים - ואינני מדבר על אילת - והם: בק"מ ה-40 אפונה מאילת;
ב-ק"מ ה-90 ובק"מ ה-115 - אלה שלושה מקומות של קידוחים טובים.
בכל אלה יש בארות של 200-250 קוב מים לשעה.

ברגע זה עלינו להזהיר, שכל עוד לא נמצא
פתרון להצניית המים לאילת כעיר של עשרות אלפים - אזור לנצל את המים
של כל הבארות. מהמקור של יחבתה הנמצא בק"מ ה-40 אנו מרכזים כ-
10,000 קוב מים ליממה, חמנע דורשת כ-5,000 קוב מים. אולי במסך
הזמן תימצא דרך להשתמש במים מלוחים בחמנע, למרות שנצמד לי כי אין
אפשרות כזו. בדרך-כלל נחוצים שם 7,000 קוב - ויש גם סיכויים להכפלת
המפעל. יש לנו מחשבות בדבר מי זיקוק לאילת העיר. זה לא יעלה יותר
מאשר הובלת מים באיגור מהאפון. הדבר כרוך בהטקעה גדולה, ולומדיה
את הבעיה. לי נראה שלפי שעה לא אריך להסתמך אלצ על המקור היחבתה
ולחשאר את המקורות האחרים כדורבה כדי לראות איך יכול דבר.

ישוברים כאלה - אם אילת תהיה עיר - יש
להם בנים. היום עדיין אין אפשרות לומר מה צורה תהיה לישוב הקלאי שם.
דומני שעלינו כאן ללכת באצדיה אחרים ולברר קודם את גורל המים לאילת.

לאורך קו הצינור, במקומות בהם תהיינה
מחצבות, שם יש צורך בריכוזים של אנשים העוסקים בקשר לצינור כמו -
שומרים, לוחמים וכדומה, וזאת כדי שהמשאבה תהיה בתוך ישוב של אנשים.
מצפה רמון מתחיל להיות ישוב. במשך השנה
עלול להיות שם ריכוז של מאות משפחות. הישוב בנוי על המחצבות - גבס,
תחנך דלק, בית הארחה ופוספטים.

קו קציעות - ניצנה : מארבעת הישובים
שהעלינו הזמנו בסביבת ניצנה, שהם לפי שעה זמניים והחזקתם עולה
60,000 ל"י בשנה - נראה לי שנצטמצם לשנים. לבארותיהם אין כל סיכוי,
אפילו מבהינת השמח. אני סבור שנשאיר את קציעות ונתן לה מים - ולקציעות
דומני שיש סיכוי לרכז באדמתה מבארות קטנים לא עמוקים כמה עשרות קוב
מים מקומיים שיעלו גזול. בין קציעות ובין שלחין - לו קם מחנה אבאי
או בית-ספר אבאי, הייתי מאמין ששני הישובים האלה יוכלו להתפרנס על
המחנה. הצעתי זאת לרמטצ"ל אבל הוא לא גילה לכך התלהבות. אם כבר להקים
מחנה - אזי הוא מבכר את מצפה-רמון.

אשר לקו סדום - הולך ומוקם שם ישוב
עירוני. בדימונה יהיו עד סוף השנה קרוב לאלף משפחות. חלק מאנשי
יה המלת גריה או יגורו שם. בקשר לזה הצעתי להקים ישוב שיכוני בין
דימונה ליה המלת. יש הכרח להקים בדימונה חרושת קלה. הצעתי זאת
למר שנקר והבטחתי את עזרת הממשלה. יש להביא בחשבון שהרכבת תגיע לנת.

מועצה לעניני יצוא ויבוא - מסתבר שקיימת
ועדה להגנת חוצרת-הארץ במשרד המסחר והתעשייה והיא פועלת.

נשאלה כאן שאלה בנדון נכטי עולים
וטחרורה ממלס. רצוני למסור לכם את האינפורמאיה הבאה בנדון זכויות
העולים ביבוא:

זכויותיו של העולה ביבוא הן בעיקר:
פטור מחובת רשיון יבוא, פטור ממכס וממס קניה - על חפציה ומארכייה
המובאים על-ידו לשימוש. העצמי כמפורט להלן:

א. חפציה אישייה - כולל הלבשה
(לרבות אריגיה להכנת מערכת בגדייה אחת לכל נכנס), הנעלה, מערכת פואלס
ותפירה, דברי קישוטי אישי, כלי נגינה | מטלטליה, עגלות ילדיה וכן
אפנייה או תלת-אפנייה (בלי מנוע).

ב) כלי עבודה ומכשירי עבודה המיועדי
לצרכיו המקצועיים, לשם שיקומו בארץ. ובכלל זה: ציוד חקלאי (כולל
מקדור, ציוד עגלה חקלאית וכדומה); ציוד למלאכה (כולל ציוד למעבדה,
לריפוי, למוסך, למסעדה, מכונות למסגריה ולנגריה) ציוד משודי
קבוע (כולל כרסית מכנית, מכונת תישוב, ציוד להנדסה וכדומה).

ג. תמצית ביתיים - כולל רהיטים, כלי מטה, פנתר וכלי נגינה ביתיים אחרים, מקרר חשמלי ביתי, מקלח רדיו, גרמופון (כולל תקליטים לגרמופון) מכשירי חשמל ביתיים, תנור גד לבישול, כלי שולחן ומטבח וכלי כסף ביתיים, מכונת הפירה, כלי הסקה, כלי כתיבה, תמונות, שטיחים, וילונות, מכונת הצגה ביתית.

ד. מכשירים שנוצרו בגיל להביאם - כגון מכונת מתיבה, מצלמה, משקפת וכדומה.

ה. צרכי מזון (עד 15 ק"ג לכל נכנס) משקאות משכרים (יין 3/4 ליטר ומשקאות משכרים אחרים עד 1/4 ליטר לכל נכנס מבוגר), חמרוקים כהליים (1/4 ליטר לכל נכנס) ומוצרי טבק (250 גרם לכל נכנס מבוגר).

נוסף לנ"ל מותר ביבוא - בלא רשיון יבוא אך בתשלום המכס - 50 ק"ג מזון מעורב, לכל נכנס מבוגר, וכן 10 בקבוקי משקאות משכריים שונים לכל משפחה - 3/4 ק"ג מוצרי טבק וכן כמות מתקבלת על הדעת של חמרוקים כהליים.

ו. רכב מנועי שהיה בשימוש העולה שנה לפני עלייתו או מוחלפת במכונת כנ"ל - פטור ממס קניה; אם הרכב המנועי הוא משומש משלה העולה 50% מדמי המכס החליים על יבואנית אחרים (750 פרו לק"ג).

ניתנת לעולה גם האפשרות לרכוש תוך שנה מיום עלייתו מכונת במטבע חוץ קשה, מיצרן ישראלי על סמך היתר מהמפקח על התעבורה - פטור ממס קניה ובלא צורך ברשיון יבוא.

ז. בית מוכן וציוד ביתי הקבוע בבית - מטיפוס שאוסר או הומלץ על-ידי משרד העבודה.

ח. העברת הון הפטורה מרשיון יבוא - רשאי להביא לצורך העברת הון בלא רשיון יבוא - אך תמורת תשלום המסים (במידה שחלים) סחורות (כמפורט בנספח א') בסכום של 1,500 ל"י (\$833) פ.וב. לכל משפחה, הסחורות חייבות להישלח לישראל תוך חדשיים מיום העליה.

בימים הקרובים עומד להתפרסם צו לפיו מקרר חשמלי וכן מזוג-אוויר (גם חדשים) יהיו פטורים מתשלום מכס ומס קניה אם הובאו על-ידי העולה מהארץ שבה היה מקום מגוריו הקבוע החדש של העולה.

קיימת "קרן עוליים" ממנה מכסים צמ דמי המכס ומס הקניה על סחורות המובאות על-ידי עולים - ושאי אפשר לפטורן במסגרת צווי הפטור - במקרים מיוחדים.

קיצוצים במנגנון - לצערי אינני יכול להגיד מה נעשה בכל המשרדים, אבל במשרד האוצר המכבש ממשיך לפעול. לפני מצבת עובדי משרד האוצר והיא מראה שבתקופה מ-31.1.56 ועד 31.3.57 פחת מספר העובדים ב-365, לפי הפירוט הבא: במשרד הראשי פחת מספר העובדים ב-6; במס הכנסה ב-149; במכס ובלו - גדל ב-4; באגף הנכסים - קטן ב-37; בחשב הכללי - קטן ב-15; באגף מטבע חוץ - קטן ב-9; במדפיס הממשלתי - גדל ב-6; בארנונה ומסי הרכוש - פחת באחד; בגביה הארצית - פחת ב-76; במילווה חובה - פחת ב-65 ובמס בוליה - פחת ב-17.

אנו מחפלים בבעיה זו. הקימוני ועדה שתשיג-עין על החברות הממשלתיות לגבי בעיית המנגנון, כי מסתבר ויש יוזאיי-דופן בנדון. ועדה זו שעסקה בקימוצים ניסתה להכנס לכמה בעיות במשרד האוצר, ואחת מהן - אגף נכסי המדינה. פועלת ועדה פנימית ואני מקבל בתוך השבוע את הדו"ח שלה, אם היא רואה אפשרות של דאורגניזציה בכיוון של קימוצים אמיתיים.

היו"ר י. גורי: הייתי מיעץ לשר האוצר שיזרז את סיום העבודה כדי שהחומר יעמוד לרשותנו לקראת הדיון שיקויים ב-11.6 על תקציב רשות הפיתוח.

המילווה הארפתית - הלילה יחזרו אנשינו מצרפת, ויש אוכל למסור יותר פרטים.

חבר-הכנסת דיין הציג שאלה בדבר מיה לגליל התחתון. אני דוחה את החשובה לבירור שנקיים בשאלת חברת "מקורות". בינתיים רצוני לומר שמייפלים בעיה ומכינית חכנית. הדברים אינם משוליים כל עיקר. (ש. דיין: שר החקלאות נתן הבטחה בנדון)

שאלה שאלה בקשר לחבל עדולם. עדיין אינני יכול לומר דבריה בנודון, כי העניין הוא בשלב של התייעצות. הסדרת דונם קרקע תעלה שם בוודאי 400 לירות. לאחר מכן קיימת הבטיחה של הבאת מים. העניין הוא בדיון והוא טעון מחשבה.

לשאלותיו של ספיר רצוני להשיב, שעדיין אינני יכול למסור את הסיכומים היופליים בעניין מפעל הזהורית. אני אביא דעה לוועדה.

אשר לחברת "מקורות" - העיכוב הוא בטוכנות ומבקר המדינה בודק את התקנות.

היו"ר י. גורי: היה חשוב אילו בשעת הסיכום ידענו את תוכן החוזה. האם אפשר להביא את תוכן החוזה לידיעתנו?

אני חושב שתוך ימים אחדים אביא אותו. שר האוצר ל. אשכול:

הצינור לאילת - קוב מים באמצעות הצינור יעלה היוקר רב. אינני מתלהב לענין עד שלא יתברר תוספת שאין סיכויים לתחליף אחר.

תביעות בעלי הפיצויים מגרמניה - שאלה כגון שאלה בנוגע לשער. נכון שהם היו רוצים לקבל יותר מפעם לפעם, ואנו מדי פעם נותנים הנחות. משנת 1954 ועד היום נכנס לארץ סכום של 64 מיליון דולר, ויתכן שאפשר יהיה להגיע ליותר מזה. אני חושב שאפשר להגיע ל- 5 - 4 מיליון דולר לחודש. באפריל 1957 נכנס סכום של 3,250,000 דולר.

רצוני למיד לכה פרטים על זכויות מקבלים הפיצויים. שער החליפין המשתלם למעבירי מטבע זה הוא השער של 1.800 ל"י הדולר, או ל- 4,2 מרקס גרמניים.

עם זאת ניתנות למעבירי המטבע ולמשפחותיהם ההטבות הבאות:

זכות לפתוח חשבון במטבע חוץ בשער של 20% מסכום ההעברה ולה תמש בסכומי החשבון למטרות הבאות, מבלי להזדקק לאישור נוסף מאת האוצר:

1. לרכישת ניירות ערך במטבע חוץ הרשומים בבורסות ניירות ערך של אנגליה, שוויץ וארצות-הברית, בעל החשבון רשמי למסור ניירות אלה לכל תושב ישראלי, בין אם הקונה הוא מעביר מטבע כנ"ל או לא, בלי כל פיקוח מצד האוצר על שער החליפין של עסקת המכירה. זכות זו נוחתת לבעל הפיצויים פרמיה שהיא כיום בשער של 20%, דהיינו - 4% על הסכום המלא של הפיצויים.

2. לקניית כרטיסי נסיעה לחו"ל (ללא מס נסיעות חוץ) ולדמי מחיה בחו"ל בסכום כולל שלא יעלה על \$1,200.- לשנה.

3. להוצאות השתלמות ולימודים בחו"ל (בנוסף ל-\$1,200 האמורנית בסעיף הקודם) בתנאי שהלימודים אושרו על-ידי משרד החינוך והתרבות.

4. לרכישת מצרכים הנמכרים בישראל תמורת מטבע חוץ. כיום אנו מאשרים קניית מקרריה חשמליים מתוצרת "אמקור" משוחררים מההימל המיוחד בסך - 170 ל"י; החישוב נעשה לפי 100 פרוצנט לדולר שהועבר לישראל. כן ממליצים בפני משרד התחבורה לאשר רכישת מכונית תוצרת הארץ במחיר מוזל. לצורך זה נקבע תקציב מיוחד במטבע חוץ.

5. ליבוא מצרכי חיונייה לשימוש עצמי באיסור
הרשות המוסמכת.
6. ליבוא סחבי עת וספרים עד לכבוד של
\$50.- לשנה.
7. לחשלות פרמיות על פוליסות ביטוח קיימות
במטבע חוץ או לרכישת פוליסות ביטוח חיים חדשות במטבע חוץ אצל
חברות מקומיות.

- ב. לפתוח על היתרה בטן 80% או על חלק קטן יותר
מההעברה חשבון במטבעות חוץ (לשם הבטחת ערך כספו מפני פחחות שער
הלירה הישראלית):
1. החשבון האמור הוא לזמן קצוב של לא
פחות מ- 3 חודשים.
 2. הרבית משתלמת במטבע חוץ לפי תקופת ההפקדה.
בין 2 ל- 5 אחוז.
 3. בעל החשבון רשאי לבטל בכל עת את חשבוננו;
במקרה של חיטול החשבון - יקבל רבית לפי תקופות של 3 חודשים.

י. בדר:
רצוני לשאול האם האוצר עוד לעמוד בהבטחתו
שניתנה בוועדת הכספים, שיימצא סכום של
150,000 ל"י למימון הזריקות נגד שיתוק הילדים?

היו"ר י. גורי:
קבלתי העתק ממכתב לשר האוצר בנדון. אני
משיב לשר הבריאות כי הודעתי מעל במת
הכנסת, על דעת שר האוצר, כי במידה ומשרד הבריאות יהיה זקוק לסכומים
נוספים כדי לחסן את הילדים - לא ישאר אף ילד בלתי-מחוסן. הודעתי
זאת מעל במת הכנסת על דעת שר האוצר, והפניתי את שר הבריאות לשר
האוצר.

א. בהיר:
אתמול הוטיעה בעתונות ידיעה שעומדים לשנות
את שער הדולר ליבוא. חבר-הכנסת סוזאייב האיג
שאלה בנדון, ואני חוזר על שאלתו.

שר האוצר ל. אשכול:
אני יכול להשיב כי ביום זה - לא היו דברים
מעולם.

א. הרצפלד:
האם נכון הדבר שהשבוע עומדים להניח יסוד
למשתלה נוספת ליד באר-טבע מיצע הממשלה,
הנמצאת בדיוק ליד המשתלה של הקרן-הקיימת?

ש. דיין:
לפני כמה שבועות נתקיימה ויכוח בקשר להתיישבות
בעדולם והובעו שתי דעות: האחת אמרה שאפשר
ליישב שם 300-400 משפחות, ואילו הקרן-הקיימת אמרה - 800 משפחות.
לבסוף הגיעו לכלל פשרה על 500 משפחות. ב"כ הסוכנות וקרן הקיימת
הודיעו בעת סיור בטיח, שעד סוף יולי יבנו שם 500 בתים, 500 יחידות
משק בהר. הויכוח לגבי גודל היחידה נמשך ואריך להסתיים מחר בישיבת
המרכז החקלאי, בנוכחות נציגי הסוכנות הקרן-הקיימת. האם אפשר להודיע
בישיבת מחר, שמנהל המחלקה להתיישבות ושר האוצר הודיע, שהדבר לא
יקום הקיץ?

שר האוצר ל. אשכול:
אתה יכול להודיע שהעניין הוא בדיון.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.